

«Προσέχετε λοιπόν πώς να περιπατήτε ακριβώς· μη ως άσοφοι, αλλ' ως σοφοί, εξαγοραζόμενοι τον καιρόν, διότι αι ημέραι είναι πονηραί» (Εφεσίους,ε':15-16)

Όσο πλησιάζουμε στο τέλος του καλού αγώνα της πίστης, πρέπει σαν αναγεννημένοι χριστιανοί να ετοιμάζουμε τους εαυτούς μας όλο και περισσότερο, για την ημέρα που θα συναντήσουμε τον Κύριο. Δηλαδή να διακρίνουμε και να εκτελούμε το θέλημα του Κυρίου, μελετώντας το λόγο του Θεού και προσευχόμενοι δια του Αγίου Πνεύματος, όλο και περισσότερο, έτσι ώστε να μην είμαστε ελλιπείς την ώρα εκείνη, αλλά να παρουσιαστούμε τακτοποιημένοι χωρίς 'κηλίδα' ή 'ρυτίδα', σαν νύφη στολισμένη για τον νυμφίο της. Αυτό πιστεύουμε ότι μας το παραγγέλλει ο ίδιος ο Κύριος όταν μας λέει: 'Ας ήναι αι οσφύες σας περιεζωσμένοι και οι λύχνοι καιόμενοι· και σεις όμοιοι με ανθρώπους, οίτινες προσμένουσι τον κύριον αυτών, τότε θέλει επιστρέψει εκ των γάμων, διά να ανοίξωσιν ευθύς εις αυτόν όταν έλθη και κρούση. Μακάριοι οι δούλοι εκείνοι, τους οποίους ελθών ο κύριος θέλει ευρεί αγρυπνούντας. Αληθώς σας λέγω, ότι θέλει περιζωσθή και καθίσει αυτούς εις την τράπεζαν, και ελθών εις το μέσον θέλει υπηρετήσει αυτούς. Και εάν έλθη εν τη δευτέρα φυλακή και εν τη τρίτη φυλακή έλθη και εύρη ούτω, μακάριοι είναι οι δούλοι εκείνοι. Τούτο δε γινώσκετε, ότι εάν ήξευρεν ο οικοδεσπότης ποίαν ώραν ο κλέπτης έρχεται, ήθελεν αγρυπνήσει και δεν ήθελεν αφήσει να διορυχθή ο οίκος αυτού.· Και σεις λοιπόν γίνεσθε έτοιμοι· διότι καθ' ην ώραν δεν στοχάζεσθε, έρχεται ο Υιός του ανθρώπου' (Λουκάς, ιβ':35-40)

Αυτό που μπορούμε να πούμε βεβαιότητα είναι ότι η σωστή πνευματική επαγρύπνηση και ετοιμασία του παιδιού του Θεού, ώστε να συναντήσει όπως πρέπει τον Κύριό του, αποδεικνύονται από τη σωστή εξαγορά του καιρού του, δηλαδή από τη διαχείριση του χρόνου του σύμφωνα με το θέλημα του Θεού.

Συνεχίζοντας θα αναφέρουμε γραφικά παραδείγματα ανθρώπων που έδειξαν έμπρακτα ότι εξαγόρασαν σωστά τον καιρό τους και είδαν να εκπληρώνονται οι επαγγελίες του Κυρίου στη ζωή τους. Τέτοια παραδείγματα είναι ο Συμεών και η Άννα. Διαβάζουμε σχετικά στη Καινή Διαθήκη:

«Και ιδού, ήτο άνθρωπός τις εν Ιερουσαλήμ, ονομαζόμενος Συμεών·

και ο άνθρωπος ούτος ήτο δίκαιος και ευλαβής, προσμένων την παρηγορίαν του Ισραήλ και Πνεύμα Ἅγιον ήτο επ' αυτόν. Και ήτο εις αυτόν αποκεκαλυμμένον υπό του Πνεύματος του Αγίου, ότι δεν θέλει ιδεί θάνατον πριν ίδη τον Χριστόν του Κυρίου. Και ήλθε δια του Πνεύματος εις το ιερόν και ότε οι γονείς εισέφεραν το παιδίον Ιησούν, δια να κάμωσι περί αυτού κατά την συνήθειαν του νόμου, αυτός εδέχθη αυτό εις τας αγκάλας αυτού, και ευλόγησεν τον Θεόν και είπε, Nun απολύεις τον δούλον σου, Δέσποτα, κατά το ρήμα σου, εν ειρήνη διότι είδον οι οφθαλμοί μου το σωτήριόν σου, το οποίον ητοίμασας ενώ πιον πάντων των λαών, φως εις φωτισμόν των εθνών και δόξαν του λαού σου Ισραήλ και υπήρχε τις Ἄννα προφήτις, θυγάτηρ Φανουήλ, εκ της φυλής Ασήρ αυτή ήτο πολύ προβεβηκυία εις ηλικίαν, ήτις έζησε μετά του ανδρός αυτής επτά έτη από της παρθενίας αυτής και ήτο χήρα ως ετώ εν οκδοήκοντα τεσσάρων, ήτις δεν απεμακρύνετο από του ιερού, νύκτα και ημέραν λατρεύουσα τον Θεόν εν νηστείαις και προσευχαίς. Και αύτη φθάσασα εν αυτή τη ώ ρα, εδοξολόγει τον Κύριον, και ελάλει περί αυτού προς πάντας τους προσμένοντας λύτρωσιν εν Ιερουσαλήμ» (Λουκάς,β':25-32,36-38).

Ο Συμεών εν είχε την πληροφορία από το Ἅγιο Πνεύμα ότι θα έβλεπε τον Κύριο Ιησού ζωντανός και έδειξε με τη ζωή του, ότι δεν επαναπαύθηκε απλά στην επαγγελία που είχε, αλλά ετοίμασε τον εαυτό του για την συγκεκριμένη μέρα, ζώντας ευάρεστα στα μάτια του Θεού. Εξαγόρασε σωστά τον καιρό της παροικίας του στην Ιερουσαλήμ, γεγονός που αποδεικνύεται από τα χαρακτηριστικά που ο λόγος του Θεού του προσδίδει. Όπως διαβάσαμε ήταν “δίκαιος”. Δίκαιος λογίζεται ο άνθρωπος που κάνει τη δικαιοσύνη του Θεού, δηλαδή το θέλημα του Θεού. Δηλαδή σε κάθε ώ ρα της καθημερινότητάς του ο Συμεών κοιτούσε να πράττει αυτό που ο Θεός ανάφερε στο γραμμένο λόγο Του. Ήταν επίσης “ευλαβής”. Ευλαβής είναι ο άνθρωπος που φοβάται και σέβεται τον Θεό, ακόμα και αν τα πράγματα στη ζωή του δεν πηγαίνουν όπως θα τα ήθελε, όπως για παράδειγμα ήταν ο Ιωβ ο οποίος διατήρησε τον φόβο του Θεού παρά τα δεινά που του ήρθαν (Ιωβ, β':3). Ο Συμεών “προσέμενε την παρηγορίαν του Ισραήλ”, δηλαδή την έλευση του Κυρίου Ιησού. Δεν ξεχνούσε την επαγγελία που το Ἅγιο Πνεύμα του είχε δώσει, αλλά είχε στο νου και στη καρδιά του, το πότε θα συναντήσει τον Κύριο. Ακόμη αναφέρεται για τον Συμεών ότι “Πνεύμα Ἅγιον ήτο επ' αυτόν”. Όπως γνωρίζουμε το Ἅγιο Πνεύμα δίνεται σε αυτούς που πειθαρχούν (Πράξεις,ε':32), οπότε ο Συμεών ήταν ένας άνθρωπος που πειθαρχούσε στο λόγο του Θεού και επειδή

ήταν ευάρεστος στον Θεό, ο Θεός τον πλήρωνε με την παρουσία του Αγίου Πνεύματος. Το Άγιο Πνεύμα έπαιξε καθοριστικό ρόλο, μιας και τον οδήγησε τη συγκεκριμένη μέρα και ώ ρα, όταν ο Ιωσήφ και η Μαρία πήγαν το παιδί Ιησού στο ιερό. Ο Συμεών ν, με τη ζωή του διατήρησε την παρουσία του Αγίου Πνεύματος πάνω του, με αποτέλεσμα να εκπληρωθεί η επαγγελία που είχε να δει τον Σωτήρα Ιησού Χριστό πριν πεθάνει.

Όσο αφορά την Άννα, όπως διαβάζουμε ήταν “προφήτις”. Οι αληθινοί προφήτες του Κυρίου, μιλάνε πάντα κινούμενοι από το Άγιο Πνεύμα (Β΄ Πέτρου, α΄ :21). Η Άννα είχε γνήσιο προφητικό χάρισμα, μιας και είχε φανέρωση από το Άγιο Πνεύμα, ότι το βρέφος Ιησούς ήταν ο Κύριος και Σωτήρας και γι’ αυτό τον δοξολογούσε. Επιπλέον η Άννα “δεν απεμακρύνετο από του ιεροῦ, νύκτα και ημέραν λατρεύουσα τον Θεόν εν νηστείαις και προσευχαίς ”

. Αυτή η επιλογή της στο να μην απομακρύνεται από το ιερό στάθηκε αιτία να δει τον Κύριο, την ίδια ώ ρα που Τον είδε ο Συμεών ν. Συνεπώς μπορούμε να πούμε, ότι εξαγόραζε σωστά τον καιρό της, έχοντας σαν πρώ τη προτεραιότητα να πηγαίνει εκεί που ήταν η παρουσία του Θεού, με νηστείες και προσευχές, για όλα τα χρόνια της ζωής της.

Όσο αφορά εμάς σήμερα, ο λόγος του Θεού μας πληροφορεί ‘ότι εν ταις εσχάταις ημέραις θέλουσιν ελθεί καιροί κακοί.’

(Β΄ Τιμόθεον, γ΄ :1) και ότι

‘επειδή θέλει πληθυνθή η ανομία, η αγάπη των πολλών θέλει ψυχρανθή. Ο δε υπομείνας έως τέλους, ούτος θέλει σωθή’

(Ματθαίος, κδ΄ :12,13). Γι’ αυτό καλούμαστε όλα τα παιδιά του Θεού, να λάβουμε σοβαρά τις προειδοποιήσεις του Κυρίου και να αγρυπνούμε δια του Αγίου Πνεύματος στις προσευχές, ώ στε να διαχειριζόμαστε σωστά τον χρόνο μας και να διακρίνουμε τις περιττές μέριμνες και ασχολίες που μας κλέβουν το χρόνο και με τη βοήθεια του Κυρίου να τις απορρίπτουμε από τη ζωή μας. Σίγουρα αυτό δεν είναι εύκολο, μιας και η διαχείριση του χρόνου πρέπει να αποτελεί αντικείμενο ισόβιων σπουδών των παιδιών του Θεού, σύμφωνα με το γραμμένο: ‘Διά τούτο, αγαπητοί, ταῦτα προσμένοντες, σπουδάσατε να ευρεθῆτε άσπιλοι και αμώ μητοι ενώ πιον αυτού εν ειρήνη’

(Β΄ Πέτρ., γ΄ :14).

Συνοψίζοντας λέμε ότι αυτός που εξαγοράζει σωστά τον καιρό του είναι σοφός, γιατί αυτό συνεπάγεται ότι φρονεί τα άνω και ετοιμάζεται να συναντήσει τον Κύριο Ιησού. Ο Κύριος ανταμείβει τον άνθρωπο που αγρυπνεί δεόμενος σε κάθε καιρό και του υπόσχεται ότι θα εκφύγει όλα

τα δεινά που πρόκειται να συμβούν και θα σταθεί μπροστά Του(Λουκάς,κα΄:36). Όπως ο Συμεών και η Άννα, με την εξαγορά του καιρού που έκαναν, ανταμείφθηκαν και είδαν τον Κύριο, έτσι και εμείς αν εξαγοράζουμε τον καιρό μας, διατηρώ ντας τη παρουσία του Αγίου Πνεύματος μέσα μας, είναι σίγουρο ότι και εμείς θα συναντήσουμε τον Κύριό μας Ιησού, είτε μετά την απόθεση του φθαρτού μας σκηνώματος, είτε ενώ ζούμε, μεταμορφούμενοι και αρπαγησόμενοι, σε απάντησή Του στις νεφέλες στον αέρα (Α΄ Θεσσαλονικείς, δ΄:13-18). Αμήν!